

[Ministeren for udviklingsbistand]

lige adgang til rettigheder og goder og velstand. Det er det mønster, vi gerne vil rokke ved. Og det tror jeg heller ikke fru Annette Just er uenig i. Det er denne fundamentale adgang til lige muligheder, vi diskuterer.

Fru Charlotte Enevoldsen kom med, synes jeg, en meget flot, frisk tale, som jeg glædede mig meget over. Det er kulturbarriererne, der er svære, det er måske ikke så meget lov og teknik, men kulturbarriererne, det er de gammeldags mønstre, det er det seje træk. Det er noget af det, vi er oppe imod, og derfor skal vi have bekæmpet Rip, Rap og Rup-effekten.

Det er en del af den svære opgave, og vi er nødt til at tage den op alle sammen hver især dér, hvor vi er. De kvindelige ministre tager turen hver gang i regeringen med de mandlige ministre. Det gør vi også i vores grupper, det er opgaven for os i vores hjem. I hver eneste familie er det opgaven at sige fra over for denne Rip, Rap og Rup-effekt, nemlig naturligheden i, at man gør, som man altid har gjort, og at mænd styrer og regerer, som de nu finder at det bør være.

Det er virksomhedskulturen, der skal ændres. Det er praktiske rammer, der skal etableres, for at den kan ændres, for at vores familieliv kan ændres. Det er disse praktiske rammer, det drejer sig om. Det er de håndtag, vi prøver at finde.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige, at jeg er enig i opfattelsen af, at det ikke må gå sådan i debatten, at den ene generation af kvinder ikke har forståelse for, at den næste generation af kvinder ser med nye, friske øjne på det og opfatter tingene anderledes. Det hilser vi – synes jeg, det gør jeg selv – som noget vældig positivt og godt. De ser nogle andre udfordringer end dem, min generation af kvinder ser foran sig.

Jeg er enig i frygten for, at forældreorloven udarter til at blive en kvindeorlov. Vi må studere dette fænomen meget nøje, og mændene skal også vide, at hvis ikke vi får det mønster ændret, er vi nogle, der vil undersøge, hvad vi kan gøre ved det. Det er vi også klar til at stille forslag om. Vi er valgt herind som kvinder og mænd, fordi der nogle gange er forskellige opfattelser af virkeligheden.

Jeg synes, det var gode ideer, fru Lone Dybkjær kom med til det internationale ligestillingsudvalgs arbejde. At se lidt på ligestillingen i EU-arbejdet, forslag om kommissærer og

aldersgrænser osv. er spændende. Vi tager det med, det skal jeg love, og kan vi komme på andre gode ideer, gør vi det. Kan vi modtage andre gode ideer, gør vi også gerne det.

Til fru Birgitte Husmark: Tak for de bemærkninger, der kom herfra om udkastet til Danmarks rapportering om vores handlingsplanarbejde. Det er et detaljeret og, synes jeg, også meget flot stykke arbejde. Jeg glæder mig til, at det nu bliver underlagt en diskussion om, hvordan Danmark skal svare til sin tid.

Jeg er enig med fru Birgitte Husmark i, at hele denne proces fortjener en bredere diskussion. Derfor har jeg faktisk også prøvet at lave en tidsplan for, hvad der skal ske fra nu af, og til vi står i Beijing. Der er en hel masse arbejde, der skal gøres. Der er konferencer, der er møder, der er projekter, der skal køre, og jeg vil meget gerne medvirke til – jeg kan sige: regeringen vil gerne medvirke til – at bidrage så meget som muligt til en bred folkelig offentlig debat i det hele taget. Jeg skal selv lægge hovedet i blød for at se, på hvilken måde jeg kan bidrage til den.

Jeg vil slutte med at sige det samme, som fru Grethe Fenger Møller sagde i sit indlæg. De ord vil jeg også gerne gøre til mine: Vi kan bare ikke slippe dette arbejde. Det har betydelig politisk bevågenhed – måske ikke i den mandlige del af denne forsamling, men ud over denne forsamlings rampe. Jeg tror, det er meget vigtigt, at man forstår, at den kvindelige del af de danske vælgere er meget optaget af at kunne identificere sig med sine ledere, med sit samfund, med sin tid. Den er optaget af at få sin rolle, gøre sin pligt, få sit ansvar og have sine rettigheder.

Derfor vil jeg slutte med at sige: Tak for debatten og for ordførernes bemærkninger. Der er fortsat meget, der skal gøres.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil tilslutte mig udviklingsministerens afsluttende kommentarer og selv lægge et par til. Jeg skal måske starte med den beskedne oplysning – som jeg tror er velkendt – at den nuværende regering, hvad ligestillingsprocenten angår, også her skriver historie. Jeg siger det mere for god ordens skyld.

Må jeg sige til fru Lotte Henriksen, at den grundtanke, der her blev præsenteret, nemlig at vi på alle arbejdspladser i den personalepo-